

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 15. Aduersariorum ratio diluitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

§. XV.

Aduersariorum ratio diluitur.

Ratio enim illa, à celo ducta ad Ange-
 los, non est valida; quia calum quod vi-
 uentia producit, materiale est, vnde pro-
 portionem habet, vt corpora connaturali
 modo possit immutare, & adeò per suam
 formam inferiores aliquas formas etiam
 materiales eminenter continere; cùm spi-
 ritus, siue boni, siue mali, ad hoc non ha-
 beant proportionatum subsistendi modũ,
 tametsi alioqui multò sint perfectiores.
 Experiences illas de Nabuchodonosore,
 & Lot vxore in falis statuã mutata, supra
 exposuimus; vnde constat, vtrumque di-
 uina, non diabolica virtute factum, neque
 experiences, sed historias appellandas. Si-
 cut & illud diuina virtute factum est,
 quod Beda narrat de S. Felice, nempe quo
 pacto eum aduersarij strictis gladijs in foro
 quæsierint, sed peruenientes *ad eum, muta-*
to diuina prouisione aut vultu ipsius, aut corde
illorum, nequaquam eum, quem optimè noue-
rant, agnoscere valebant &c. Nec fas est, à
 diuina potentia, ad dæmonum argumen-
 tari potestatem. Naturales autem experi-
 entias & plantarum, aut imperfectorum

Supra §. 1.

Daniel.

4. 30.

Genes.

19.

Supra §. 2.

Ven. Be-

dato, 3. in

vita S. Fe-

licis,

etiam animalium in se mutuò transmutationes negare non possumus: verùm in promptu caussa est. Fiunt hæc, vel non immediatè, vel ob formarum, vel animarum affinitatem, similitudinem, & nonnunquam etiam subordinationem. Quare sicut subnigrū facile est reddere nigrum; ita non difficile est, ea, quæ non multum inter se discrepant, mutuò conuerti. Sic lolium mutatur, in triticum, & hoc in illud, dum vel perficitur, vel corrumpitur. Sic, teste Aristotele, galerucæ ex vermibus in lignis aridis degentibus, asilus ex bestiolis, quæ in fluuijs supernatant, enascuntur. Sic ex eruca fiunt papiliones; ex formicis muscæ, ex alijs alia. At quis adducatur, vt credat, animam humanam à solo Deo opt. max. ad rerum cœlestium contemplationem conditam, cuius ætas nullo tempore circumscribitur, illam diuinæ particulam auræ, tantam similitudinem habere, cum lupi vel canis anima, quæ corpori immerfa penitus, tot periculis, doloribus & morti denique exposita atque obiecta est? Adde quòd multorum imperfectorum animalium natura sit; è fimo, aut cadaueribus nasci, vt in apibus, vespis, scar-

scarabæis videmus. Nulla autem natura, ut hominem producat, facit prius bouem. Quòd si ex hoc, quòd dæmon serpentes, locustas, ranas, muscas, & huiusmodi imperfectas bestias actiua passiuus, & femina rerum applicando, producit, colligere licet, eum etiam hominem, equum, vel lupum producere posse; idem in sole locum habebit, generat hic solo calore suo mures & ranas, nemo tamen dixerit, eum leones, homines, vel aliud animal, cui maior contigit perfectio, solum generare.

§. XVI.

A transmutatione sexus, & authoritate spectorum, non validum duci argumentum.

Sexus quoque mutationem grauissimorum authorum testimonijs nixam non negamus; sed cum hæc sexuum distinctio accidentaria sit duntaxat, homo autem à brutis essentiali perfectione differat, quis tam à vero auersus, aut tam obrusi & pinguis ingenij erit, qui non intelligat, ex femina in marem, aut maris in feminam conuersione, hominis in feram transformationem malè colligi? Certè natura humana æquè sub sexu maris atque mulieris,